

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

AZ IGE MELLETT

- „Nemcsak kenyérrel él az ember...”

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- Hogyan lehet „bizodalmunk az ítélet napjához”?

AZ IDŐK JELEI

- A közelmúlt legfontosabb történéseinek és jelenségeinek áttekintése

A BIZONYSÁGTÉTELEKBŐL

- A késedelem oka

ÉLETEK, HITEK

- Tisza Pál élete és tapasztalatai (3.)

GYERMEKEKNEK

- Bámulatosan rendezett sáskamenet

Kedves Olvasóink! A földünkön egyre inkább kialakuló zűrzavar és válságok láttán megfogalmazódik bennünk a kérdés: „*Vigyázzó! Meddig még az éjszaka, meddig még ez éj?*” (Ésa 21,11) Világunk nagy és félelmetes események előtt áll. A társadalmak megingása és a politikában zajló erőszakos és ellentmondásos folyamatok, a nemzetek készülődése egy esetlegesen bekövetkező, több országot egyidejűleg érintő háborúra bizonytalanul teszi mindennapi életünket. A világgazdaságot érő sokkhatások miatt kiszámíthatatlanná válik az egzisztenciális jövő, az egyre sűrűbben bekövetkező természeti csapások és szerencsétlenségek pedig félelmet keltenek sokakban.

A világ szemünk előtt zajló folyamatait, várható összeomlása elkésérítőnek tűnik, de hittel meg kell ragadnunk Isten ígéreteit, tudván azt, hogy most jön el az Ő ideje, és ünnepélyes események részesei, aktív szereplői lehetünk. „*A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig*” – olvashatjuk Ésa 49,6-ban. Éreznünk kell most annak a felelősségét, hogy Isten segítségét kérve minden igyekezetünkkel azért munkálkodjunk, hogy átadjuk másoknak az üzenetet, amelyet erre az időre adott. Hamarosan akadályokba fogunk ütközni, ezért ma kell megtennünk mindazt, amit később már csak nehézségek árán lehetőséges.

Bátorítson bennünket, hogy Isten országában találkozhatunk majd mindazokkal, akiknek az üdvösségre jutásában eszközök lehetünk. A várakozás sosem könnyű, Isten Igéje viszont köszikla, amelyen szilárdan állva megtartatnak mindazok, akik megismerik és hűséggel várják a Megváltót, és Őreá támaszkodnak.

U. V.

Az Ige mellett

- „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden igéjével, amely az ő szájából származik” (Máté evangéliuma 4,4) 2

Hit általi megigazulás

- Hogyan lehet „bizodalmunk az ítélet napjához”? 4

Az idők jelei

- A közelmúlt legfontosabb történéseinek és jelenségeinek áttekintése 7

A Bizonyágtételeket olvasva

- A késedelem oka 10

Hétköznapi kereszténység

- Beszámoló egy segítő szolgálatról, amelyet alapítványi keretben folytathatunk a jövőben 12

Életek, hitek

- Tisza Pál élete és tapasztalatai (3.)
Pandémia, különvonat és egy különleges álom 14

Evangelizáció

- Húsvéti könyvadás a Mátrában 18
- Egy aradi könyvadás tapasztalatai 20

Tapasztalatok

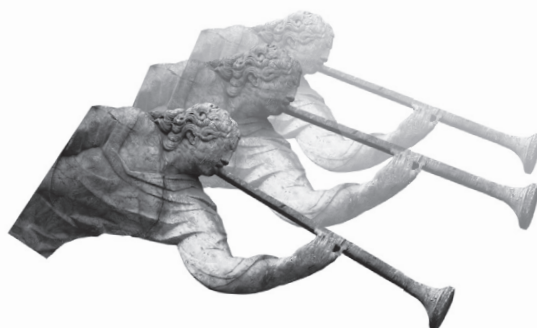
- Énekszó a tóparton 21

Gyermekeknek

- Bámulatosan rendezett sáskamenet
(Példabeszédek könyve 30,27) 24

Búcsúzunk

- Morva Kálmánra emlékezve 26

„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten minden igéjével, amely az ő szájából származik” (Máté evangéliuma 4,4)

Ismerős ige, gyakran idézzük. De vajon egészen értjük? És ezen túl meg is szívleljük?

Érdemes elidőzni a Jézus kijelentésében szereplő jelentőségteljes kifejezéseknél. Először is, milyen nagy kiváltság, hogy olyan igékkel élhetünk, amelyek „Isten szájából származnak”! Szomorú, hogy a protestantizmusban annyira meggyengült mára a Szentírás ihletettségébe vetett hit. Beteljesedett az, amit *A nagy küzdelem* című könyvben olvashatunk: „Sátán nem tarthatja már uralma alatt a világot a Szentírás elrejtésével, ezért más eszközöz folyamadott... A Bibliába vetett hit romba döntése éppúgy célját szolgálja, mint magának a Bibliának a megsemmisítése.” („A közelgő küzdelem” című fejezetből.) Pedig mennyire figyelemre méltó, hogy a Bibliában ilyen nyomatékos kijelentéseket találunk: „*Ezek Istennek igaz beszédei.*” (Jel 19,9) „*E beszédek hitelre méltóak és igazak.*” (Jel 21,5) Közösségünkben egyértelműen azt valljuk, hogy a Szentírásban foglalt igék Isten beszédei. Osztozunk Dávid hitvallásában: „*Te vagy az Isten, és a te beszéded igazság.*” (2Sám 7,28) De vajon hitvallásunknak megfelelően becsüljük-e meg Isten beszédét?

Itt van ugyanis egy másik fontos kifejezés ebben az igében: „*minden igéjével*” kell élnünk. Melyikünk mondhatja el, hogy minden ígét nemcsak olvasott, de meg is fontolt, meg is értett a Szentírásban? Vessünk egy pillantást az Ó- és az Újszövetség tartalomjegyzékére, és mindjárt rájövünk, hogy vannak olyan könyvek, amelyekről csak halvány fogalmunk van, tartalmuk, üzenetük egyáltalán nem él elevenen a gondolatainkban. Pedig úgy kellene lennie, ahogyan Pál apos-

tol írja: „*Krisztus beszéde lakozzék bennetek gazdagon!*” (Kol 3,16)

Rendszeres, naponkénti Biblia-olvasók vagyunk-e, olyan minőségben, mint ahogy az alábbi bizonyágtétel ezt tanácsolja: „Gondosan tanulmányozzuk a Bibliát, kérjük Istentől a Szentlélek segítségét, hogy megérthessük Igéjét! Vegyünk egy Biblia-verset, összpontosítsuk elménket arra a feladatra, hogy megbizonyosodjunk arról, mi az a gondolat, amelyet Isten az adott igébe helyezett számunkra! Addig időzzünk e gondolatnál, míg sajátunkká nem válik, míg pontosan meg nem értjük, hogy mit szól az Úr!” (Ellen G. White: *Jézus élete*, „A galileai válság” című fejezetből.)

Mennyi minden lefoglalja időnket! Lehetséges, hogy egész életünk során nem találunk módot arra, hogy Isten „*minden igéjével*” éljünk? Miért nem érdekel minket sokkal jobban, mindennél jobban „*Isten beszéde*”? Hiszen itt vagyunk kiszolgáltatottan, rengeteg nyomorúsággal ezen a világon, és az egyetlen lehetőségünk az igazság megismerésére, a valódi reménység megragadására, hogy Isten beszédét megismerjük és mintegy táplálkozzunk vele.

Tévedés azt hinni, hogy a Szentírást Isten csak információforrásnak adta nekünk, hogy általa igaz ismereteket szerezzünk a láthatatlan valóságokról, és igaz, reális szemléletet, értékelést az emberi élet és a történelem dolgairól. Isten a bűneset óta megszakadt érintkezést is pótolni akarja közte és köztünk az ő szájából származó beszédek által. Luther Márton azt mondta, hogy az olvassa jól a Szentírást, aki úgy olvassa, mint Isten közvetlenül hozzá szóló szavát.

Ne felejtjük el azt sem, hogy Isten beszédének isteni tulajdonsága van: lelkünket megtisztító, átformáló hatalommal rendelkezik. Ezért írja Pál apostol, hogy a teljes Írás, amely Istentől ihletett, alkalmas „*a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy tökéletes legyen Isten embere, minden jócselekedetre felkészített*” (2Tim 3,16–17). Akarunk Isten országába jutni, akarunk igaz emberré válni? Sokkal gyakrabban és odaadóbban kell olvasnunk akkor a Szentírást, hogy kifejtse bennünk a maga igazságra nevelő hatását! Hálásak vagyunk Krisztus kimondhatatlan áldozatáért, és – gyenge, de őszinte viszonzásul – szeretnénk-e mi is megfelelni az ő várakozásának, szeretnénk-e minden jó cselekedetre alkalmassá válni az ő emberek megmentéséért folyó nagy művében? Adjunk alkalmat akkor a Szentléleknek arra, hogy ilyenné formáljon bennünket a naponkénti, nyitott szívvel való igeolvasás által!

Amikor Jézus azt mondta, hogy úgy kell élnünk az ő beszédével, mint a mindennapi kenyérrel, akkor világossá tette, hogy létszükséglet ez számunkra. Ennek híján nincs valódi lelki élet bennünk, mert csakis az ő beszédei azok, amelyek – Jézus kijelentése szerint – „*lélek és élet*”

(Jn 6,63). Ha nem élünk ezzel a beszéddel naponta, akkor Sátán a lelkünket színiültig megtölti a világ dolgaival, lelki életünk pedig elsorvad, hitünk csak pislákolni fog.

Ha csak ebben az egy dologban üdvös változás állna be az életünkben, máris csodálatos következmények bontakoznának ki. Ellen White így ír erről: „Ha Isten népe értékelné Isten szavát, akkor mennyország lenne a gyülekezetben. A keresztyének törekvőek lennének, és éheznek az Ige tanulmányozását. Nyugtalanul várnák az időt, amikor szöveget szöveggel vethetnek egybe, és elmélyedhetnek az Igében. Mohóbban várnának az Ige világosságára, mint a reggeli lapokra, folyóiratokra...”

Ennek eredményeképpen életük az Ige elveihez idomulna, olyanok lennének számukra tanácsai, utasításai, mint az élet fájának levelei. Kútforrás fakadna bennük, amely örök életre buzog. A kegyelem üdítő záporai éltetnék, felfrissítenék lelküket, és elfeledtetnének velük minden vesződéséget és fáradtságot. Az ihletett szavak erőssé és bátorrá tennék őket.” (*Bizonyságtételek*, VIII. köt., 193. o.)

Vankó Zsuzsa

Hogyan lehet „bizodalmunk az ítélet napjához”?

Jób könyve 29. fejezetében olvashatjuk, ahogy Jób visszaemlékezik a korábbi, nagy megpróbáltatása előtti életére. Ezekből a sorokból az alábbi kijelentés különösen megragadta a figyelmemet: *„Az igazságot magamra öltöttem, és az is magára öltött engem. Palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem.”* Ez a kijelentés rámutat arra, hogy mi volt Jób korábbi, *„feddhetetlen, igaz, istenfélő és bűngyűlölő”* (Jób 1,8) életének a titka.

Jézus kereszthalála előtt Sátánnak bejárása volt még a mennybe, és akkor kikérte Jóbót. Ő viszont erről mit sem tudott. Mi most, az idők távlatából már tudjuk, mi és miért történt, de ő akkor semmit nem ismert ebből, hirtelen jött számára a megpróbáló helyzet. Szinte egyik napról a másikra mindent elveszített, és egészsége is veszélybe került. Nem értette a helyzetet, de küzdött a hitéért, nem adta fel az Úrba vetett bizalmát. Még akkor sem, amikor a felesége arra ösztökölte, hogy tagadja meg Istent, hiszen milyen Isten az, aki ilyet megenged. Barátai emberi mérték szerint elég jó barátok voltak. Elmentek hozzá, hét napig ültek mellette, együtt éreztek vele, de utána csupán saját tudásuk szerinti álsegítést voltak képesek nyújtani. Jób megtapasztalta, milyen az Isten védelme nélküli, kiszolgáltatott ember állapota. Egyedül maradva próbálta megérteni helyzetét. A sok jóból, áldásból hirtelen a semmibe, a mezítelenségbe, a kiszolgáltatottságba, megalázott állapotba került.

Az emlékezés hasznos, bizalmat erősítő magatartás. Péter apostol így fogalmaz 2Pt 3,1-ben: *„Tiszta gondolkodásokat emlékeztetés által serkentgetem.”* Az emlékezés elősegíti a tisztánlátást, a józanságot. Jób is visszaemlékezik előző helyzetére, az Úr áldásaira. Nagy szenvedést élt át, szinte közel került Krisztus szenvedéseihez, neki azonban nem kellett átélnie azt a teljes elhagyatottságot, amit Jézus átélt. Neki nem kellett rövid idő-

re sem elszakadnia az Atyától. Noha mintegy kétezer évvel Jézus földre jövele előtt élt, volt bizonyos fogalma, hitbeli látása a Megváltóról és a megváltásról. Erről tanúskodik nevezetes vallomása: *„Tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll, és miután ezt a bőrt megrágnák, testemből látom meg Istent..., az én szemeim látják meg őt, nem más.”* (Jób 19,25–27; pont. ford.) Előző, áldott életszakasza is Krisztus előre elhatározott helyettes áldozatának volt köszönhető. Isten kegyelme, jósága vette körül, és ezekből az áldásokból juttatott lelki és fizikai értelemben másoknak is, mindazoknak, akiknek szükségük volt erre. Áldássá vált azok számára, akikkel kapcsolatba került (Jób 29,12–13; 15–17; 21–15).

Hogyan volt képes mindezt a jót tenni, mire vezethető ez vissza? *„Az igazságot magamra öltöttem, és az is magára öltött engem; palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem”* – mondja ki ő maga (29,14). Megértette, hogy Isten igazságát felöltözve tehet mindazt a sok jót, amit cselekedett, közösségekben Istennel, együtt munkálkodva vele. *„Magamra öltöttem az igazságot, és az is magára öltött engem”* – mondja. Azután tovább részletezi, még jobban kibontja ezt a képet: *„Palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem.”* A palást, a köntös, a bokáig érő felsőruha a király és a főpap viselete volt az ószövetségi időben. A főpap erre vette fel az efódot (2Móz 28,4). A süveg a papi viselet része volt. A főpapi süvegre ez volt írva: *„Szentség az Úrnak”* (2Móz 28,36), aminek a jelentése: szent, odaszánt, az Úr tulajdona.

Mikor lehet bizodalmunk nekünk is az ítélet napjához? Ha mindezeket magunkra öltjük együtt munkálkodás útján! Az első emberpár, miután vétkezett, elveszítette az ártatlanság fehér palástját, a fény és dicsőség ruháját, mezítelenné vált. Ezt követően fügefalevél-öltözékkel próbálta pótolni a mennyei öltözetet. Ezt teszi az ember

ma is, saját ruhát visel. Semmivel sem helyettesítheti viszont azt az öltözetet, amelyet a Megváltó kínál fel számára. Csakis ez a ruha teszi alkalmassá az embert arra, hogy Isten előtt megjelenjen.

Krisztus az ő igazságának palástját helyezi a bűnbánó ember vállára. „Végy tőlem... fehér ruhákat” – olvassuk felhívását Jel 3,18-ban. Csak a Tőle kapott öltözek az, amiből nem látszik ki „a mezítelenség rútsága”. Saját öltözetünk alól mindig előbukkan. Fontos hangsúlyozni, hogy csakis a bűnbánó emberre helyezi Isten az igazság palástját. A bűnrendezést követően tisztul meg az ember szíve. Krisztus nem a bűntudatot oltja ki, hanem valóságosan rendezi a bűnt. A megtisztulás valósággá válik, nem csupán érzelmi élmény.

Ellen White így fogalmaz a *Gondolatok a hegyi beszédről* című könyvében: „Isten megbocsátása nem csupán a büntetést engedi el, hanem a bűntől is megszabadít bennünket. Az üdvözítő szeretet kiáradása átalakítja a szívet!” („Az Úr imája” c. fejezet, BIK Kiadó, Bp., 2010.)

„A mennyei szövőszéken szőtt palást egyetlen szálát sem szőtték emberi elgondolás szerint... Ha alárendeljük magunkat Krisztusnak, szívünk egyesül az Ő szívével, akaratunk beleolvad az Ő akaratába, lelkünk eggyé lesz az Ő Lelkével, gondolatainkat foglyul ejti, és az Ő életét éljük. Ez történik, ha Krisztus felöltöztetett igazságába. Ezután, ha az Úr reánk tekint, nem fügefalevél-öltözekünket látja, sem mezítelenségünket, sem bűntől torzult vonásainkat, hanem a maga igaz voltának palástját, amely az Úr törvénye iránti

Jób áldozata. A rajz William Blake Jób könyvéhez 1805–1806-ban készített akvarellsorozatának egyike. A művész ezek alapján alkotta meg 1826-ban megjelent metszetgyűjteményének huszonekét illusztrációját

tökéletes engedelmesség.” (*Krisztus példázatai*, „A menyegzői ruha” című fejezetből.)

Jósua, amikor szennyes ruhában állt az angyal előtt, nem fedte el piszkos öltözetét, hanem esdekelve megvallotta saját és népe bűneit, milyen megalázkodva. Az ellenség magáénak igényli, vádolja őt. Sátán minden korban vádolja azokat, akik Isten irgalmára és kegyelmére vágnak. Az ember nem tudja megvédeni magát ezektől a vádaktól. Jézus viszont védelmezi azokat, akik bűnbánattal és hittel Őrá bízzák magukat.

Krisztus megváltott tulajdonának tekint minket. Én hogyan döntök? Az ő tulajdonának tekin-

tem magamat? Ha igen, abból majd az következik, hogy ezzel összhangban gondolkodom. Ebből mi fakad? Átadom magam neki, ráhagyatkozom, hagyom, hogy Ő vezessen, együttműködöm Vele. Krisztushoz tartozom, Őt ismerem el Uramnak. Értékelem, hogy megváltott, hálás vagyok neki! Amikor Sátán vádjaival bombázza értelmünket, akkor az üdvösség sisakja védi a gondolkodásunkat (Ef 6,17), hogy ne veszítsük el bizalmunkat. Krisztus igazságába öltözni azt jelenti, hogy gyakoroljuk Jézus hitét és szeretetét. Jób is Istenbe, a Megváltóba vetett hitét és az ebből fakadó szeretetet gyakorolta.

Lássuk, miben áll Jézus hite, és nézzük meg, mi nem az!

Elhinni valamit, amiről nincs tapasztalati úton szerzett megismerésünk, még nem hit. Hinni Isten létezésében szintén nem jelenti még a Jézus hitét. A bibliai igazságok ismerete és elfogadása sem Jézus hite még. A saját erőnk és elgondolásunk szerinti helyes cselekvés sem fedí le a Jézus hitét. A hitnek cselekedetei vannak, de ezek nem a mi saját cselekedeteink, noha mi tesszük azokat. Jézus áldozatának mély megértése által olyan bizalom alakulhat ki bennünk, hogy átadjuk önmagunkat Istennek, alázatra jutunk, engedelmeskedünk neki, együttműködünk Vele, sőt rábízunk magunkat. Merünk kérni és elfogadni. Hálások vagyunk azért, amit Ő vitt végbe bennünk.

Jób nem értette, mi történt vele. Az első két barát háromszor szólt hozzá, a harmadik négyszer, Isten maga pedig kétszer. Ez utóbbi két megszólalás Isten részéről elegendő volt ahhoz, hogy Jób lelkiállapota helyreálljon. Az első beszéd után Jób a következőt fogalmazta meg: „*Íme, én parányi vagyok, mit feleljek néked? Kezemet a számra teszem. Egyszer szóltam, de már nem szólok, avagy kétszer, de nem teszem többé!*” (39,37–38) Isten második hozzá intézett beszéde után pedig a következőt mondja: „*Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szemeimmel látlak Téged. Ezért hibáztatom magam, és bánkódom a porban és hamuban!*” (Jób 42,5–6)

A megpróbáló időszakban való kitartás által még mélyebben ismerte meg Istent: „*Szemeimmel látlak Téged*” – mondta. Érzékeljük, hogy látni Őt több, mint csupán hallani Felőle. Ennek hatására Jób mélyen megalázódik. A „hibáztatom” mögött álló héber szó így is fordítható: elutasít, visszautasít. Visszautasította az emberi természet uralmát, nem bízik már meg benne, szembehelyezkedik saját emberi bölcsességével, s ráhagyatkozik Istenre. Megtagadja magát, úgy kívánja követni Őt. Jézus maga szólít fel minket: „*Mondta pedig mindenkinek: Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztyét mindennap, és kövessen engem!*” (Lk 9,23) A bűn miatt meggyengült, önzésre hajlamos természetnek és az abból fakadó rossznak a megtagadására szólít fel. Őv az emberi természetre és értelemre való ráhagyatkozástól, a magabizástól. Nem szükséges kiszolgálni a természet készleteseit. Erőt kapunk arra, hogy visszautasítsuk azokat. Jób érteni szeretete volna a helyzetet, és ennek során jobban bízott Istenben, mint saját magában. Nem a saját jóságában bízott, nem a csapás előtti jóságára, nemes cselekedeteire hagyatkozott. Erényeinkre, jóságunkra mi sem hagyatkozhatunk sosem!

Ezután Isten felszólította Jóbot, hogy imádkozzon barátaiert, akik akaratlanul is vétekbe keveredtek, mert nem igazán szóltak Jóbról, emberi bölcsességet közvetítettek csupán. Most a barátainak volt szüksége rá, és Jób imádkozott értük, ezt követően szűnt meg a csapás. A hit a szeretettel kapcsolódott össze. Jézus hite nem válik külön a szeretettől. 1Kor 13,1–2 is megfogalmazza, hogy a hit szeretettel párosul. Nem léteznek külön.

Látjuk, hogyan öltözött fel Jób a Megváltó igazságába! Tudta, hogy ez menti meg őt, nem a maga palástja, nem a maga igazsága. Az igazság Istentől kapott palástja nem kölcsönözhető, nem adható át, mindenkinek saját magának kell magára öltenie (Ez 14,20). Ebben a palástban és süvegben lehet reménységünk nekünk is az ítélet napjához.

Megléc Mária

A KÖZELMÚLT LEGFONTOSABB TÖRTÉNÉSEINEK ÉS JELENSÉGEINEK ÁTTEKINTÉSE

Az egész világot meglepetésként és foglalkoztatja az a zűrzavar, ami Donald Trump néhány hónapos elnöksége nyomán bekövetkezett az USA eddig demokratikus kormányzati struktúrájában, a nemzetközi politikai színtéren és a világkereskedelemben. Ijesztő az a nyílt arrogancia, amivel mindenféle diplomáciai eszközt és finomítást mellőzve színre lépett. A jelenleg zajló két nagy háborút viszont semmivel sem sikerült közelebb hoznia a megoldáshoz, előzetes ígéretei ellenére sem. Tovább folyik az értelmetlen pusztítás, nő az áldozatok száma mind a katonákat, mind a civileket illetően.

Többen figyelmeztettek arra, hogy súlyos világgazdasági válság is bekövetkezhet Trump vámháborúja és az ezzel járó gazdasági károk következtében, ami mindenkit érzékenyen érint majd, ha megtörténik. Az új amerikai elnök az állam és a keresztény egyházak közötti kapcsolatot is szorosabbá tette azáltal, hogy felállított egy új kormányzati intézményt, a Fehér Ház Hitéleti Irodáját.

➔ ➜

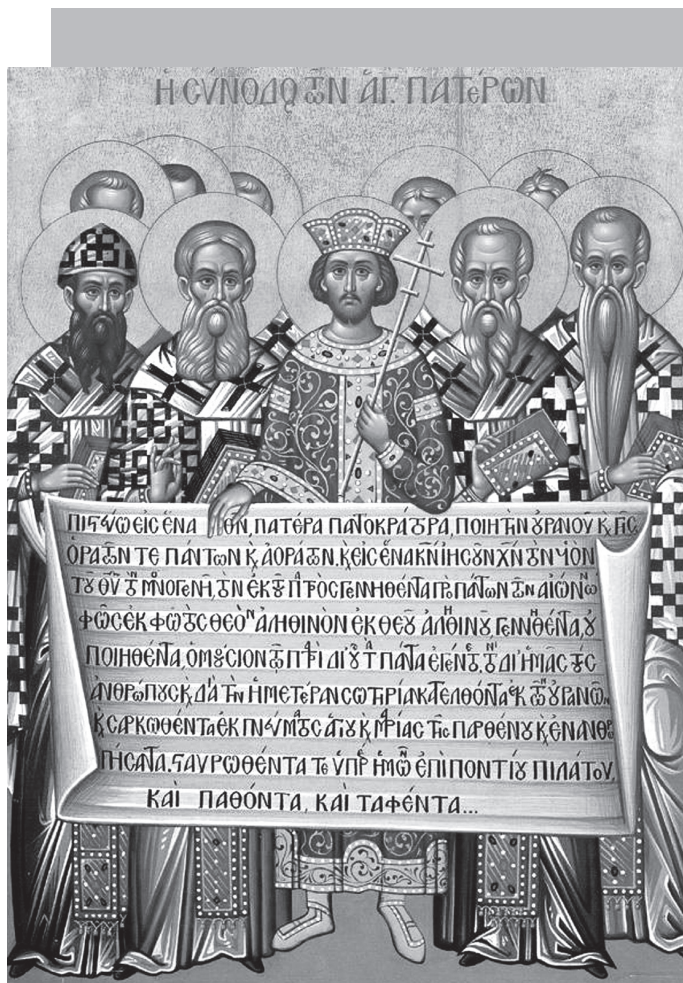
Fent: Donald Trump 2025. április 2-án a Fehér Ház Rózsakertjében – közel egyórás beszédet tartva – kihirdette és a nyilvánosság előtt aláírta vámrendeletét. Lent: Egy részlet Volodimir Zelenszkij ukrán államfő és Donald Trump elnök, valamint J. D. Vance alelnök botrányba fulladt találkozásáról. (A Fehér Ház Ovális Irodája, 2025. február 28.)

AZ IDŐK JELEI

Az Európai Unió javasolja, hogy az Unió minden polgára készítsen el magának otthon egy hetvenkét órás túlélőcsomagot, akár háborús helyzet következne be, akár természeti katasztrófa esetére. Elgondolkasztató és figyelmeztető jel! Nyilvánvalóvá teszi, hogy a második világháború utáni több évtizedes, viszonylagos békekorszak visszavonhatatlanul véget ért. Akik a próféciák alapján eddig nem ismerték volna fel ezt közülnk, azokat ez az ajánlás mindenképpen ráébresztheti a tényleges valóságra.

➤ ➤

Az első niceai zsinatot ábrázoló ikon, középen a zsinatot összehívó Nagy Konstantin császárral és az ekkor elfogadott keresztény hitvallás görög nyelvű szövegével

Április 21-én reggel elhunyt Ferenc pápa. Sokatmondó, hogy még egy olyan, nem vallásos irányultságú lap is, mint a *Népszava*, a teljes címlapot és még három teljes oldalt szentelt ennek a hírnek, ilyen szalagcímekkel: *Elhunyt a szegények apostola. Ferenc pápát gyászolja a világ. Akkor ment el, amikor a legnagyobb szükség lenne rá. Távozott a világ lelkiismerete. A reformatus.hu portál is hálát ad Istennek pápaságáért, amely áldás volt minden keresztény, az egész ökumenikus közösség számára. Jelzés értéke van ennek a Szentírásban olvasható profetikus kijelentést illetően: „[A pápaság] halálos sebe meggyógyul, és az egész föld csodálva követi.” (Jel 13,3) Közeledünk e kijelentés maradéktalan beteljesedéséhez.*

Folynak a találgatások, hogy ki lesz az új pápa, milyen irányzatot fog követni. Folytatója lesz-e Ferenc örökségének, az egyház humanista hozzáállását, mindenkit befogadó nyitottságát fogja-e képviselni, vagy pedig visszafordul a tekintélyelvű konzervativizmus irányába. Egy német lap listát közöl az esélyes pápajelöltekről, és a listán negyedikként Erdő Péter magyarországi bíboros érseket említi.

➤ ➤

Ünnepségeket tartottak még a múlt esztendő végén a magyarországi protestáns egyházakban annak kapcsán, hogy huszonöt éve, 1999. október 31-én írták alá a *Közös Nyilatkozatot* a Lutheránus Világszövetség és a Katolikus Egyház között. Ehhez a nyilatkozathoz csatlakozott 2006-ban a Metodista Világtanács, 2016-ban az Anglikán Konzultatív Tanács és 2017-ben a Református Egyházak Világközössége. Ezáltal mintegy formálisan is ledőlt a válaszfal a katolicizmus és a protestantizmus között.

Ebben az évben pedig az első összkeresztény zsinat, a 325-ben tartott niceai zsinat 1700. évfordulója van. Itt alkottak meg egy olyan hitvallást, amelyet ma nemcsak a katolikus egyház, de a protestáns egyházak is magukénak vallanak. Hangsúlyozzák ennek az évfordulónak az ökumenikus

jelentőségét, ünnepek lesznek ez alkalomból. Várhatóan még erősebben szorgalmazzák ennek apropóján is az összereszténység látható egységbe, egy hitvallás alá való tömörülését.

➔ ➔

Eközben tovább súlyosbodik az éghajlatváltozás, egymást követik az ezzel járó természeti katasztrófák. Részletek Takács-Sánta András egyetemi docens (ELTE) nyilatkozatából: „Civilizációnk gyakorlatilag transzcendens szerepbe emelte a technikát: a legtöbb emberi problémára főként tőle reméljük a megoldást – miért lenne ez másképp az ökológiai válság esetében? ...Sajnos rossz hírt hozok: számos jel mutat arra, hogy Technika isten egyedül nem fog megmenteni minket... Csak akkor van esély a Nagy Ökológiai Fordulatra, ha egyúttal képesek leszünk megszabadulni növekedésfétli-

süinktől, és rá tudunk lépni a mértékletesség útjára... Emiatt kijelenthetjük, hogy az ökológiai válság megoldására a globális kapitalista piacgazdaság és a képviselői demokrácia keretei között egyszerűen nincs esély.” (*Magyarország Zöld Hangja*, hírlevél, 2024. 11. 13.)

Összeállította: Vankó Zsuzsa

Fent: A világ vezetői is megjelentek 2025. április 26-án a Vatikánban Ferenc pápa temetésén. Lent: A 2013-as, még Ferenc pápát megválasztó konklávéra érkező bíborosok elfoglalják a helyüket a Sixtus-kápolnában

A KÉSEDELEM OKA

Elgondolkodtatóak és figyelmeztetőek Ellen G. White kijelentései, amelyek rámutatnak, hogy miért késik még Jézus eljövele, amikor pedig annyi bibliai jövendölés beteljesedni látszik már a világban, és a gonoszság oly hatalmas mértékben megnövekedett. Azt tudjuk, hogy „késni fog a Völegény”, de azt is tudnunk kell, hogy mindaddig nem fog eljönni, amíg a gabona be nem érik az aratásra, és a munkát el nem végeztük, hogy az evangélium bizonyságként hirdettessék általunk a világnak (Mt 24,14).

Kegyelemből elhalasztva ☞ A sötétség hosszú éjszakája megpróbáló, de Isten a reggelt kegyelméből még elhalasztja, mert ha a Mester eljönne, sokan nem lennének felkészülve. Isten nem akarja, hogy népe elvesszen, ez az oka a nagy késedelemnek.

A munkát már elvégezhetjük volna ☞ Ha Isten szándékát népe megvalósította volna azáltal, hogy átadja a világnak a kegyelem üzenetét, Krisztus már eljött volna a Földre, és a szenteket Isten városában örömmel üdvözlötték volna. Tudom, hogy ha Isten népe élő összeköttetésben lett volna Vele, ha engedelmeskedtek volna Igéjének, akkor már a mennyei Kánaánban lennének.

Sátán megakadályozta előrehaladásunkat ☞ Ha Sion falain minden őrszem határozott hangot adott volna a trombitának, akkor a világ még korábban meghallhatta volna a figyelmeztető üzenetet. De a munka évekkel elmaradt. Amíg az emberek aludtak, Sátán észrevétlenül belopózott közénk.

Isten ígéretei mégis teljesülnek ☞ Isten angyalai az embereknek közvetített üzeneteikben az időt igen rövidnek mondják. Így mutatták be nekem is mindenkor. Igaz, hogy az idő hosszabbra nyúlt, mint ahogyan azt az üzenethirdetésünk

kezdeti szakaszában vártuk volna. Üdvözítőnk nem jelent meg olyan hamar, mint ahogyan reméltük. De vajon kudarcot vallott volna Isten Igéje? Soha! Mindig gondoljunk arra, hogy Isten ígéretei és figyelmeztetései egyaránt feltételhez kötöttek.

Isten munkát bízott népére, hogy itt, e Földön teljesítse azt. A harmadik angyal üzenetét kellett hirdetnünk, s a hívők gondolatait a mennyei szentélyre irányítanunk, ahová Krisztus belépett, hogy népéért engesztelést szerezzen. A szombat-reformot is tovább kellett vinnünk. Az Isten törvényén ejtett rést helyre kell hoznunk! Az üzenetet hangos szóval kell hirdetnünk, hogy e Föld minden lakójához eljuthasson. Isten népének meg kell tisztítania lelkét az igazság iránti engedelmesség által. Fel kell készülnie, hogy szeplő és hiba nélkül, feddhetetlenül állhasson meg Urunk eljövelekor.

Ha az adventisták az 1844-es nagy csalódás után ragaszkodtak volna hitükhöz, és együttesen megragadták volna Isten megnyilatkozó gondviselését elfogadva a harmadik angyal üzenetét, és a Szentlélek erejével hirdették volna a világnak, akkor megtapasztalták volna Isten szabadítását. Az Úr hatalmasan együtt munkálkodott volna igyekezetünkkel, a munka befejeződött volna, Krisztus pedig már korábban eljött volna, hogy népét magához vegye és megjutalmazza. Azonban a csalódást követő kételkedés és bizonytalanság időszakában az adventhívők közül sokan feladták hitüket. Ez akadályozta a művet, a világ pedig sötétségben maradt. Ha az adventisták egysegesen elfogadták volna Isten parancsolatait és Jézus hitét, mennyire másként alakult volna történelmünk!

Nem Isten akarata volt, hogy Krisztus újbóli eljövele ennyit késsen. Isten nem rendelte el, hogy népe, Izráel negyven évig vándoroljon a pusztá-

ban. Azt ígérte, hogy egyenesen Kánaán földjére vezeti népét, ahol letelepíti, és szent, egészséges, boldog néppé teszi őket. Azonban azok, akiknek először hirdettetett az ígélet, nem mehettek be „hitetlenségük miatt”. Szívük zúgolódással, lázadással, gyűlölettel telt meg, az Úr pedig nem teljesíthette velük kötött szövetségét.

A hajdani Izráelt a hitetlenség, zúgolódás és lázadás negyven évre kizárta Kánaán földjéről. Ugyanezek a bűnök késleltetik a mai Izrael belépését is a mennyei Kánaánba. Egyik esetben sem Isten ígéretein múlt, hogy ez bekövetkezhessen. A hitetlenség, a világiasság, a megszentelődés hiánya, valamint a viszálykodás az Úr hitvalló népe között: ez tartott bennünket ilyen hosszú ideig a bűnnek és a nyomorúságnak ebben a világában.

Ne Istent hibáztassuk mindezekért! ☞ Lehet, hogy azért kell még hosszabb ideig itt, e Földön maradnunk, mert engedetlenek vagyunk, mint Izrael fiai; de Krisztusért kérlek benneteket, ne tetézzétek bűneiteket azzal, hogy Istent vádoljátok saját helytelen életetek következményeiért.

Siettethetjük azt a napot ☞ Azáltal, hogy az evangéliumot hirdetjük a világnak, hatalmunkban áll siettetnünk az Úr visszajövetelét.

Minden kereszténynek nemcsak kiváltsága, hogy várja a mi Urunk, Jézus Krisztus eljövetelét, hanem hogy siettesse is. Ha mindazok, akik az Ő nevét vallják, gyümölcsöket teremnének az Ő dicsőségére, milyen hamar bevethetnék az egész világot az evangélium magvával. Gyorsan beérne az utolsó termés is, és Krisztus eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát.

Amikor az üzenethirdetés elvégeztetik ☞ [Az Úr eljövetele]... nem fog elmaradni mindaddig, amíg az üzenet el nem jut minden nemzethez, nyelvhez és néphez. Vajon mi, akik állítjuk, hogy a próféciákat tanulmányozzuk, elfeledkezzünk-e arról, hogy Isten hosszútűrése a gonoszokkal szemben az Ő hatalmas és kegyelmes tervének egyik része, amely által a lelkek üdvösségét munkálja?

(Evangelizálás, 694–697. o.)

KERESZTSÉGEK

Örömmel számolunk be arról, hogy Zugligetben április 6-án hárman kötöttek szövetséget az Úrral:

Balogh Csilla

Balogh István

Csépke Róbert

Szeretettel köszöntünk benneteket új testvéreinként közösségünkben! Életetekre és munkátokra sok áldott tapasztalatot kívánunk!

*„Boldogok, akiknek útjuk feddhetetlen, akik az Úr törvényében járnak.
Boldogok, akik megőrzik az ő bizonyosságait, és teljes szívből keresik Őt.”*

(Zsolt 119,1–2)

Beszámoló egy segítő szolgálatról, *amelyet alapítványi keretben folytathatunk a jövőben*

Több éve, 2019 óta igyekszünk segítő támogatást nyújtani a legmélyebb szegénységben élő embertársainknak Bódvalenkén. Kizárólag saját baráti és keresztény testvéri körben folytattuk eddig a munkát, amely főként tárgyi és élelmiszer-adományozásra fókuszált. Minden évben sikerült vetőmagokat biztosítani ötven család részére, ezzel saját munkájuk eredményeként, a föld gyümölcséből jutottak egészséges élelmiszerhez az itt lakók. Több alkalommal is tömött, megrakott teherautóval vittünk keverőtárcsás mosógépeket, centrifugákat, babaágyakat, babakocsikat, kerékpárokat, rengeteg jó minőségű ruhaneműt, játékot, gyógyszert, élelmiszert. Egy ottani kedves, megbízható fiatalasszony a kapcsolattartónk, az ő segítségével igyekszünk gyors és megfelelő támogatást nyújtani minden valós szükségletben.

Segítettünk lakhatatlan otthonok felújításában is, például a vizet bevezetni, a fürdőszobát kiala-

kítani egy mozgássérült ember otthonában. Öt éve tizenhat kismamának biztosítunk pelenkát októbertől márciusig, mert a hideg hónapokban tüzelő vásárlására megy el minden kis pénzük.

Bízunk bennünk az ottani családok, viszontlátáskor személyes ismerősként öleljük meg egymást. Volt már sok közös programunk: gyereknap, mikulás, karácsony, nyári tábor stb.

A szükséges anyagi háttérrel baráti támogatásokból, szűkebb és egyre szélesedő ismeretségi körünkből gyűjtöttük össze. Végtelen hála van a szívünkben, hogy ilyen bizalmat szavaztak nekünk, akik a segítséget adták, hiszen nem volt mögöttünk szervezet, egyesület! De most végre **megalakult az egyesületünk!** Mivel a családi nevünk Kegyes, így ebből adódott egy találó egyesületi név: Kegyes Szeretet-Szolgálat Egyesület.

Minden készen áll tehát egy még hathatósabb segítő munkára. Készül, bővül a honlapunk is:

www.kesze.hu. Van könyvelőnk, pályázatírónk, pecsétünk, bankszámlánk számlaszámmal: 11742348-21464537. *Kegyess Egyesület* (ez az egyesület rövid neve). E-mail-címünk: info@kesze.hu, telefonszámunk: Kegyes János: 06-20/941-7092; Kegyes Jánosné Kriszti: 06-20/222-5830.

Az Egyesület az alapszabályban foglalt célokkal összhangban az alábbi területeken vállal szerepet: szociális ügyek, adományozás, kulturális tevékeny-

gítványújtás, például jótékonyági hangversenyek és előadások szervezése; táboroztatás, tehetséggondozás, felzárkóztatás, ösztöndíjak létesítése stb. által – adott esetben együttműködve más szervezetekkel.

E szolgálatok mellett, illetve ezeken keresztül *szívügyünk az evangéliumról való bizonyoságtevés is. Reményvesztett embereknek valódi reményt nyújtani – ez a legszebb, legfontosabb feladat.*

Szeretettel és köszönettel küldjük ezt a kis tájékoztató beszámolót minden eddigi támogatónknak. Egyben kérünk benneteket, testvéreink, hogy továbbra is segítsétek, támogassátok e mélyszegénységben élő emberekért való munkánkat! Előre is köszönünk minden segítséget és jó ötletet, hogyan dolgozhatnánk minél eredményesebben. Minél többen megosztják ismeretségi körükben ezt a támogató tevékenységünkéről szóló beszámolót, annál eredményesebben tudunk együtt segíteni.

*Az egyesület nevében:
Kegyes Jánosné Kriszti, az egyesület elnöke*

ség, életvezetési tanácsadás, nevelés, oktatás, ismeretterjesztés, környezetvédelem, állatvédelem, tanulószoba létrehozása és folyamatos támogatása, pályázati lehetőségek figyelése, pályázatírás stb.

Az alapszabályban foglalt feladatokat elsősorban az alábbi tevékenységeken keresztül kívánja az egyesület ellátni: Rászorulóknak támogatása adományozással (gyógyszer, tápszer, vitaminok, fertőtlenítőszer, élelmiszer, ruházat, játék, könyv, utazási hozzájárulás, mezőgazdasági tevékenységhez szükséges eszközök, vetőmagok biztosítása stb.); önkéntes alapon működő további, más irányú se-

Tisza Pál élete és tapasztalatai (3.)

Pandémia, különvonat és egy különleges álom

A Covid fogságából szabadulva

Mint ismeretes, ez a világjárvány több millió embert betegített meg, és sok áldozatot hagyott maga után. Hazánk lakosait sem kímélte és Pali bácsit sem kerülte el a koronavírus-fertőzés. Arra azonban senki sem gondolt, hogy ilyen magas életkort megélve háromszor is a hatalmába keríti, és hogy mind a három alkalommal gyógyultan kerül ki a betegségből! Először a kezdetek kezdetén, a 2020-ban kitört világjárvány idején betegedett meg és került kórházba – kritikus állapotban, mentővel szállították be. A Covid-osztály hozzáértő személyzete mindent megtett a betegekért, nagy szakértelemmel, folyamatosan odafigyelve gondozták, ápolták őket.

Elsősorban az isteni gondviselésnek, de a gondos ápolásnak is köszönhetően Pali bácsi, ha nagyon legyengülve, lesóványodva is, de életben maradt. Az osztály dolgozói nagyon örültek csodaszamba menő felépülésének, mert emberi számítások szerint nem ez volt várható. Ennyire kritikus állapotból, ilyen idősen, többféle alapbetegségtől terhelten csak kevesen gyógyultak meg ekkor.

Másodjára, kicsit enyhébb lefolyással, de ott-honi körülmények között és a családtagjaitól elkülönítve újból sikerült meggyógyulnia. Ám harmadjára is ledöntötte lábáról ez a betegség, így a 2023/2024-es évfordulót Pali bácsi a kórházban töltötte, mindenkitől elzárva, karanténban. Eredetileg a rehabilitációs osztályra feküdt volna be gyógykezelésekre, de a vírus újra közbeszólt. Gyógykezelések helyett a kórházban került újra karanténba, elzárva ugyan, de nem magányosan.

Hűséges barátja szólt hozzá a Szentírásan keresztül, a Jóisten volt magányában beszélgetőtársa.

Gyógyfürdőben járva

Dombóvár mellett, a település közvetlen szomszédságában található a gyógyvizéről is jól ismert Gunaras gyógyfürdő. Magas fluoridtartalmú, alkáli-hidrogén-karbonátos vize kiválóan alkalmas többféle betegség kezelésére. A dombóvári Szent Lukács névre hallgató kórház működtet itt egy rehabilitációs részleget, ahol Pali bácsi 2013 óta minden évben két alkalommal tartózkodik gyógykezelésen gerincbetegsége, illetve lábfájdalmi miatt. Azt tartja élete egyik legnagyobb ajándékának, hogy a többhetes kezelése során sok emberrel nyílik lehetősége megismerkedni, elbeszélgetni.

Ezekre az alkalmakra mindig imádságos lelkülettel készül, szeretné az evangélium üzenetét továbbadni mindazoknak, akik érdeklődnek. Kéri, hogy Isten segítse őt mindenkinek szelíden és türelmesen megfelelni az esetleges kérdéseikre, valamint betegségükben vigasztalni, bátorítani másokat. Erre különösen jó alkalom a délutáni fürdőzés a gyógymedencében. Egy alkalommal egy katolikus hölgyel beszélgettek a Szentírásról, mert kérdései voltak a számára nehezen érthető részekről. Betegtársa arról érdeklődött, hogy Jézus fogantatása Szűz Mária méhében hogyan történhetett, mert ő ezt nem tudja felfogni. Pali bácsi kérdésekkel vezette rá arra, hogy saját maga jöjjön rá a válaszra:

– Hiszi-e Ön, hogy Isten teremtette a világot és az embert?

– Igen, hiszem – hangzott a válasz.
 – Hiszi-e Ön, hogy Isten teremtett mindent, amit csak lát maga körül?
 – Igen, hiszem! – mondta a betegtárs.
 – Akkor ezek alapján, ugye, nem lehet probléma Istennek egy élő sejtet beültetnie Mária méhébe?
 – Valóban nem. Hogy én erre miért nem gondoltam eddig? Tudja, ezt én olyan bonyolultnak, érthetetlennek, sőt lehetetlennek gondoltam. Köszönöm, hogy ezt így megértette velem. Ha megengedi, kérdeznék még valamit, remélem abban is tud nekem segíteni. Szeretném tudni, hogy hol van az megírva, hogy Jézus el fog jönni újra? – folytatta a hölgy.

Pali bácsi megkérte, hogy kezdje el mondani a hiszekegyet, amit naponta szokott imádkozni. Amikor a Credóban odaért ahhoz a részhez, hogy „harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat”, akkor szólt betegtársának, hogy itt megállhat, mert épp most hangzott el kérdésére a válasz. A felismeréstől egy pillanat alatt hihetetlen válto-

zás állt be a hölgy arcán. Ilyen az, amikor az ember szó szerint megvilágosodik, és maga sem érti, hogy miért nem vette észre addig a teljesen nyilvánvaló dolgokat. Néha pont azt nem látjuk meg, ami a szemünk előtt van.

Ebben az esetben is bebizonyosodott, hogy Isten „módszere” az, hogy az Istent kereső embereket összehozza az Istent ismerőkkel.

„Aki mást felüdít, maga is felüdül”

Egyik gyógykezelése során Pali bácsi szobatársa egy idős, depresszióval küzdő férfi lett, aki hatvan év házasság után veszítette el feleségét, és akit senki sem tudott megvigasztalni. Semmi értelmet, semmi örömet nem talált már életében, legszívesebben csak a halálra tudott gondolni. A kórház dolgozói komolyan aggódtak érte, és Pali bácsi mentalitását ismerve úgy gondolták, jó hatással lehetne rá, ha közös szobába költöztetnék őket. Kíváncsian várták a kedvező eredményt, ami pár nap alatt aztán be is következett.

Pali bácsi segített szobatársát kimozdítani a lelki mélypontról, reményt adott számára azzal, hogy beszélt neki a feltámadásról, a viszontlátás lehetőségéről. Felkeltette szobatársa érdeklődését a Biblia iránt is, aki elfogadott egy Szentírást ajándékba, és még egy kis MP3-as lejátszókészüléket is, hogy otthonában se maradjon lelki támasz nélkül.

Pali bácsi a gyógykezelések idejére mindig visz magával egy kis „mozgókönyvtárát”: kisebb könyveket, továbbá Ellen G. White írásait, Bibliákat, valamint MP3-as lejátszókat és aktuális problémákkal foglalkozó *Nyitott Szemmel* magazinokat. Számtalan könyvet, mint például a *Jézus élete* és *A nagy küzdelem* című köteteket ajándékozott már nemcsak a betegeknek, de a kórházi dolgozóknak, az orvosoknak és a nővéreknek is. Mindig meglepődnek azon, hogy ilyen is létezik, hogy valaki önzetlenül, ingyen adja tovább ezeket az írásokat. A rehabilitációs részleg recepciójánál van egy asztal, illetve a társalgóban egy kis könyvtár, ahová egy-egy példányt mindig elhelyez a kiadványokból.

Pali bácsit nagyon szeretik, mindig várják vissza. Tudják, hogy életkora és súlyos betegségei ellenére mindenki számára van egy bátorító szava, mindenkire egy kedves mosolya, és még lelki útvalót is készségesen ad az érdeklődőknek. A betegség türelemmel viselt elhordozása úgy válhat áldássá, ha közben odafigyelünk másokra, és törődünk velük. „*A mással jól tevő ember megkövetedik; és aki mást felüdít, maga is felüdül.*” (Péld 11,25)

Egy különleges álom

Pali bácsit hosszú időn keresztül élénken foglalkoztatta az a gondolat, hogy vajon a „késői eső” (Hós 6,3) kiárasztása hogyan is fog végbemenni az emberi történelem végső időszakának vége felé. Mindig imádkozott azért, hogy a Jóisten mutassa meg neki, miként fog megvalósulni mindez, a mennyei erő, a Szentlélek kiárasztása, amely

előkészít bennünket arra, hogy eljuttassuk az evangéliumot az emberekhez Jézus második eljövételét megelőzően.

Egy éjszaka megkapta a választ e kérdésére, mégpedig egy különleges álom formájában, ami azóta is élénken él az emlékezetében. Egy hófehér ruházatú angyal sietett hozzá bátorító szavakat szólva, majd ezzel egy időben meglátta magát, amint a saját házukban, a nappalijukban egy nagy asztalnál ül, amely telis-tele van nyitott könyvekkel, a legkülönfélébb fordítású Bibliákkal és próféciákat magyarázó iratokkal. Az emberek pedig, egyik a másik után, sorban jönnek hozzá a kérdéseikkel, kételyeikkel, életük legkülönfélébb nehézségeivel. Ő pedig mindenkinek megnyugtató válasszal tudott szolgálni, anélkül, hogy bármelyik könyvbe bele kellett volna néznie. A Szentlélek eszébe juttatott mindent, amire a hozzá érkező emberek rákérdeztek, ami nyugtalanította őket. Úgy történt minden, ahogy az Igében is olvashatjuk: „*Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.*” (Jn 14,26)

Másnap reggel örömtől repeső szívvel és boldogságtól ragyogó arccal várta, hogy szerettei felébredjenek, és először nekik tudja továbbadni fel-emelő tapasztalatát, melyben a Jóisten részesítette. Megértette, hogy amíg ő valamilyen bonyolult, nehezen érthető dolognak tartotta a „késői eső” kiárasztását, addig Isten, imáira feleletül, a lehető legegyszerűbben megvilágította számára, hogy miként fog ez bekövetkezni. Megnyugodhatott abban is, hogy hasonló helyzetekben saját kérdéseivel, kételyeivel is bármikor fordulhat a mennyei Atyához segítségért és válaszokért!

Amikor különvontat küld Isten

Pali bácsiék Dombóváron befogadtak a saját házukba egy kis, alakuló gyülekezetet. Egy alkalommal meglátogatta őket egy idősebb, tapasztalt hittestvér, aki ebben az új, addig még nem próbált

helyzetben jó tanácsokkal látta el őket. Az egész napot ábeszélgették, közben szinte észrevétlenül eltelt az idő. Ideje volt hát autóbuszra szállniuk, hogy elérjék a Pécsre induló vonatot, amivel látogatójuk, Misi bácsi haza tudott menni. A busz azonban pár percet késett, emiatt nem érték el már a vonatot. Ott maradtak az üres állomáson, a következő vonatra pedig több órát kellett várniuk. Most mit tegyenek? Pali bácsi javaslatára az állomástól kicsit távolabb leültek egy padra beszélgetni, de ő egy kis idő múlva különös, furcsa készletet érezve így szólt látogatójához:

– Tudod mit, testvérem? Ballagjunk vissza az állomásra, hátha küld a Jóisten számodra egy különvonatot.

Jót mosolyogtak ezen, hittek is benne, meg nem is, de ki tudhatja... Kényelmesen visszasedáltak az állomásra. A peronon álldogált egy vas-

utas, akinek látszólag semmi dolga nem volt. Mosolyogva fordult feléjük, mintha csak őket várta volna. Amikor Pali bácsiék elmesélték, hogyan maradtak le a vonatról, akkor így válaszolt:

– Nem késték le a vonatot, mert az el sem indult: meghibásodott, meg kellett javítani. A helyette küldött mentesítő járatról maradtak le. De semmi baj, mert a szerelvény mindjárt készen áll, és indulni fog.

Valóban érkezett a vonat, de mivel felszálló utas csupán Misi bácsi volt, így egyedül vele indult útjára. Így történt meg, hogy egy egész vonatszerelvény egyetlen utassal a „fedélzetén” indult el, és a testvér valóban egy különvonattal tudott hazautazni.

(A befejező részt lapunk következő számában közöljük.)

Harmati Gyöngyi

Húsvéti könyvárusítás a Mátrában

A Sástó Turisztikai Központ tavasztól ősziig, jó idő esetén ünnepnapokon és vasárnapokon, viszáterő árusítási helyünk. Az ország minden részéből érkeznek ide kirándulók, így széles körben tudjuk terjeszteni irodalmunkat, és tudjuk ajánlani országos programjainkat is. Szeretnénk most megosztani veletek, hogy a „tömegből” (nagyon-nagyon sokan jöttek ki a szép időben Sástóra) kikkel tudott „összekapcsolni” minket Isten.

Az első érdeklődő és vásárló hölgyre három órát kellett várnunk. Egészségügyi irodalmunkból sok könyv érdekelte, elsőként *Az agy csodálatos öngyógyító képessége* című könyvünket vásárolta meg. Az ötven év körüli hölgy Szegedről érkezett,

így ajánlani tudtuk neki az Eleki Életmódközpont aktuális szegedi sorozatát. Elküldtük neki e-mailben a programot, és bátorítottuk, hogy ott is lesznek vásárolható könyvek.

A következő vásárlónk egy fiatal dabasi család volt. Amíg kislányuknak mellettünk arcfestés készült, az apuka nézegetni kezdte a könyveinket. Megkérdeztük, hogy látta-e *A fegyvertelen katona* című filmet a moziban. „Igen nagyon tetszett nekem” – válaszolta. Ekkor odalépett a felesége is a könyvekhez, és megvásárolta férjének a hasonló című könyvet. Azt tapasztaljuk mindenkor, hogy a film, bár évekkal ezelőtt volt látható, mély nyomot hagyott az emberekben, és szinte kivétel nélkül mindazok megvásárolják a könyvet is, akik látták a filmet.

A következő vásárlónk egy budapesti anyuka volt, aki az *Esti történetek* című könyvet már ré-

gebben megvette tőlünk katolikus iskolába járó gyermekeinek. Azt nagyon szerették a gyerekei, így bizalma volt felénk az anyukának, hogy újabb könyvet is vásároljon. Közeledik a nyár, így a *Tímót legszebb nyara* című könyvünket ajánlottuk. Az első nap végén, az utolsó percekben egy régen látott testvérnőnkkel találkoztunk (2015 óta nem találkoztunk vele), akivel röviden tudtunk beszélgetni. Ő öt darabot is vásárolt az Eleki Életmódközpont kis, 100 Ft-os kiadványából, a *Nyolc egészségügyi alapelv*ből.

A következő nap reggelén nem kellett három órát várakoznunk az első érdeklődőre. Egy szimpatikus női testvérpár és az egyikük férje Salgótarjánból lelkesen nézegették a madárfotós könyvünket, majd meg is vásárolták. Ajánlottuk nekik a *Muzsikál az erdő* rendezvényt, amelynek salgótarjáni helyszíne is lesz, és a Nógrád megyei nyári életmódtáborunkat. Utánuk egy negyvenhárom évvel ezelőtti, hatvani kollégiumi társammal találkozhattunk, aki *Az agy csodálatos öngyógyító képessége* című könyvünket választotta. Érdekes, hogy ennyi év távlatából megismertük egymást.

Őt egy egri hívő házaspár követte, akik családos gyülekezeti kirándulásra jöttek. Nagyon megörültek a bibliai témáknak, és megvásárolták a *Barátom, Jézus* és a *Krisztus példázatai* című könyveinket. Szentendrei, egyházi óvodában dolgozó óvónő volt a következő vásárlónk. Megjegyezte, hogy kevés a gyerekek kezébe adható szép és jó könyv, így örült, hogy nálunk értékes gyermekkönyveket talált. A *Madárénekek*, *A természet bűvöletében* és az *Illemtudó mesék* című köteteket választotta. Nem készült vásárlásra, de élt a váratlan lehetőséggel, és volt elég készpénz is nála.

Egy idős jászágói nagymama szintén az *Illemtudó mesék* című könyvet választotta az unokájának, akiről kiderült, hogy a gyermekkori barát-nőm óvodása. Nagyon megható számunkra, amikor szülő és gyermek egyaránt érdeklődik az értékes könyvek iránt. (Nem a romantikus könyvek vagy a krimi érdeklik.)

Egy selypi anya és felnőtt lánya volt a következő vásárlónk. Az anya a *Természetes gyógymódok enciklopédiáját*, a lánya *A magasvérnyomás-betegség természetes gyógymódjai* és *A hosszú élet titkai* (kék

zónákról, köztük az adventistákról szóló könyv), illetve *Az agy csodálatos öngyógyító képessége* című kiadványt választotta. Összesen 15 000 Ft értékben vásároltak.

Az utolsó vásárlónk szintén már régebbi érdeklődőnk volt, csepeli, akiknek Sástón van nyaralójuk. A fiatal anyuka a család minden tagjának választott könyvet. A kicsi gyermeknek *A Cseresznyefa árnyékában* című könyvet, serdülő lányának egy gyermekszakácskönyvet, maguknak pedig a *Társas játékok. Párkapcsolati ABC-t* vette meg.

A két nap alatt összesen tizenegy vásárlónk volt, és 60 000 Ft értékben fogytak könyveink.

Közeledik az újabb hosszú hétvége, május 1-jével. Már biztosan sokan készülnek a mátrai felüdülésre, így mi is készülünk az újabb, Isten által szervezett találkozásokra.

Jóniné Kalcsó Zsuzsa

Egy aradi könyvárusítás tapasztalatai

Az elmúlt év végén jutottam el Aradra, egy magyar nyelvű, tizenkét osztályos gimnáziumba. Az igazgatónő nagyon segítőkészen állt hozzá az árusításhoz. Mindez megnyilvánult például abban, hogy megszervezte a szülők között, a diákok hozzanak magukkal pénzt az árusítás napján. Magyarországon általában engedélyezik, hogy plakátot helyezzek el a tanáriban, de ilyet sehol nem tapasztaltam még, hogy arra is kiterjedjen a figyelme az iskola vezetőjének, hogy a gyerekek is tudjanak majd vásárolni.

Arad nagy város, számomra idegen. Az iskolában a könyvárusítás előkészítésénél egy onnan származó testvérünk segített odatalálni a helyszínre. Később már nélküle kellett tájékozódnom.

Az árusítás napja nehézséggel kezdődött. Amint átértünk a határon, nem működött a mobilinternet, így nem volt navigációnk. Tetemes időnk elment azzal, hogy próbáltunk megoldást találni, de minden emberi erőlködés kudarcba fulladt. Ekkor elkezdünk imádkozni, és rögtön volt internetünk. A navigáció egy autópályára vezetett, nem pedig a város központja felé – azt hittük, rossz helyre akar minket vinni (mivel többször volt már erre példa), és eléggé megijedtünk. Végül kiderült, hogy a forgalmas belváros helyett egy egyszerű kerülő útvonalon rövid időn belül a helyszínre vezetett. Így visszanyertük a korábban elvesztegetett időnket.

A helyszínre érkezve a portás nagyon segítőkészen fogadott, még a könyvek felhordásában is részt vett. Az asztalok előre el voltak készítve. Mindezek által öt perccel a kicsengetés előtt sikerült ízlésesen minden könyvet kiállítani, pedig azt hittük, erről a leghosszabb szünetről le fogunk maradni.

Az igazgatónő készséges segítségének meglelt az eredménye: főként a diákok vásároltak, egészen a kis első osztályosoktól kezdve. Az egyik első kislány például képes Bibliát vett, pedig nem egyházi az intézmény.

Vásároltak többek között *A világ legcsendesebb csodája*, *A Biblia a magyar képzőművészetben*, a *Jézus boldogmondásai*, az *Esti történetek*, *A gondolkodás elvesztett művészete* és a *Timót legszebb nyara* című könyvekből. Összesen több mint 60 000 forint értékű könyvet sikerült eladni.

Megható jelenet volt, amint egy hatéves kislány, kezében az általa alig ismert pénzecskékkel, a tanárnője segítségével bibliai könyvet vett tőlem (talán ez volt élete első vásárlása).

Az igazgatónő lelkületét talán mindennél jobban jellemzi az is, hogy tavaszra meghívott az iskolába, mert szeretnének ajándékozásra szánt könyveket vásárolni a készletemből.

A Jóisten meghallgatja a Hozzá forduló kérését, és elhárítja az akadályokat.

Pechnyik László könyvevangélista

Énekszó a tóparton

A természet szépségének látványa mindig öröme hangol, s eszembe juttatja az Úr ígéreteit: „Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg sem gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknek.” (1Kor 2,9) Most egy olyan tapasztalatot szeretnék megosztani veletek, amit öt évvel ezelőtt egy szép, napsütéses szombat délutánon több hittestvérünkkel együtt szereztünk. A délelőtti istentisztelet után meghívtuk az ígét hirdető lelkész testvérünket és még néhány testvért magunkhoz ebédre, hogy még egy ideig együtt legyünk velük. Ebéd után elmentünk egy rövid sétára a közeli tóhoz, amelynek partján leültünk, csodáltuk a természet szépségét, a víz tükrét, amely nyugalmat árasztott. Hálaival telt meg a szívünk a mi jó Atyánk iránt, aki mindezeket a szépségeket a mi örömünkre alkotta meg. Hálaikat énekkel fejeztük ki, és egy szívvel, egy lélekkel, egyik éneket a másik után énekeltük.

Egyszer csak azt láttuk, hogy egy középkorú hölgy határozott lépésekkel közeledik felénk, megáll, és vár, amíg az ének végére nem érünk. Amikor elkezdte a mondanóját, már előre be-

húztuk a nyakunkat, gondolva, hogy most megrovás alá fogunk esni, mivel megzavartuk a vendégek nyugalma. De nem ez történt. Elnézést kért a zavarásért, bemutatkozott, majd azt mondta: A közeli étterem vezetője küldött önökhöz, mivel a víz rendkívüli módon terjeszti a hangot, így az éneklést mindnyájan csodálattal hallgattuk a teraszról. Ezért azt kéri, hogy legyenek szívesek odafáradni, mert mindnyájan hivatalosak egy ebédre.

A meglepetéstől alig tudtunk megszólalni. Megköszöntük a meghívást, majd elmondtuk, hogy nemrég ebédeltünk, így most nem tudnánk semmi mást enni. A hölgy nem tárgított, azt kérte, hogy feltétlen menjünk el vele, mert nélkülnk nem akar visszamenni. Ha ebédet nem is, de akkor egy italt mindenképpen fogadjunk el. Anynyira határozott volt a hangja, hogy nem tudtunk nemet mondani, nem akartuk visszautasítani a szeretetteljes meghívást. Elindultunk, majd az étterem teraszán megismerkedtünk annak tulajdonosával is, aki már várt bennünket. Megköszönte az éneklésünket, és sajnálta, hogy így ebédre már nem tud minket meghívni. Ezért hozatott hét nagy pohár üdítőt, ezzel fejezte ki rokonszenvét, hálaát felénk. Beszélt a terveiről is, hogy a közeljövőben szeretne egy nagy fehér keresztet felállíttatni a tó partján. (Ezt fél éven belül meg is valósította.) A következő szombatnapon meglátogattuk, és ajándékoztunk neki egy Bibliát, amit örömmel fogadott.

Ez év tavaszán ismét ott sétáltunk a tóparton egyik testvérünkkel és egy kedves házaspárral, akik ez év februárjától látogatják istentiszteleteinket. Elmondtuk nekik a tóparti tapasztalatot, melyet örömmel és nagy érdeklődéssel hallgattak. A feleség azt tanácsolta, hogy ezt az örömteli tapasztalatot másokkal is osszuk meg, hátha mások is részesülnek hasonlóan tóparti éneklésük során.

Bakó Gyöngyi

NYÁRI TÁBORAINK 2025-BEN

Június 30. – július 4. (Elek) ■ ÉLETMÓDNAPOK

Táborvezető: dr. Pásztor Judit, Somogyi Lehel

Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Június 30. – július 4. Siófok (Kiliti városrész) ■ TOLERANCIATÁBOR (I.)

Táborvezető: Aradiné Kadlicskó Edina

Információ: [Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com](mailto:aradiek@gmail.com); 20/569-7610

Július 7-11. (Kiszombor) ■ BIBLIA-ISMERETI ÉS REHABILITÁCIÓS TÁBOR

Táborvezető: Vankó Zsuzsa, Nagy Sándor

Információ: Kegyes Jánosné Padi Krisztina, padikr@gmail.com; 20/222-5830

Július 13-18. (Agárd, Garden Szálló) ■ CSALÁDOS, KÉZMŰVES- ÉS TIZENÉVESTÁBOR

Táborvezető: Balogh Gábor

Információ: Balogh Gábor, b.gbr@icloud.com; 20/379-6019

Táborunk ad helyet idén is a tizenévestábornak, számukra külön program készül:

Információ: Koloszi Márk, kolozsi.mark18@gmail.com; 30/270-4744

Július 20-27. (Agárd, Garden Szálló) ■ TOLERANCIATÁBOR (II.)

Táborvezető: Aradiné Kadlicskó Edina

Információ: Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com; 20/569-7610

Július 27. – augusztus 1. (Orfű, Rácz Tanya) ■ FŐISKOLAI TÁBOR

Táborvezető: Kiss Andrea

Információ: Kiss Andrea, kiss.andrea@sola.hu; 70/944-7825

Július 28. – augusztus 3. (Bér, Andezit Hotel) ■ ÉLETMÓDTÁBOR

Jelentkezési határidő: 2025. május 31. (!)

Táborvezető: dr. Pásztor Judit, Somogyi Lehel

Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Augusztus 3-10. (Kőszeg) ■ ZENEI TÁBOR

Táborvezetők: Vigh Ágnes, Holló Péter

Információ: Vigh Ágnes, vigh.agnes@gmail.com; 20/379-6250

Augusztus 24-25. (Biatorbágy) ■ ADVENTTÁBOR

Táborvezető: Szabó Antal

Információ: Vigh Ágnes, vigh.agnes@gmail.com; 20/379-6250

A BIK KIADÓ KÖNYVAJÁNLATA

KEDVEZMÉNYES KÖNYVVÁSÁR

2025. május 15. és 2025. június 20. között!

A **BIK Könyvkiadó** a tavalyi év végéhez hasonlóan idén is meghirdeti a következő vásárlási lehetőséget:

⇒ **35 napon keresztül**

⇒ **35 kiadványunkat**

⇒ **35 százalék kedvezménnyel** kínáljuk!

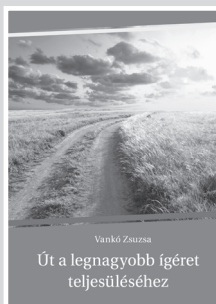
Rendelés:

a www.bikkiado.hu

honlapon

Egyéb elérhetőségeink:
megrendeles@bikkiado.hu

tel. 06-20/379-6020

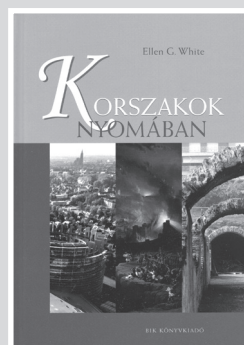
ÚT A LEGNAGYOBB ÍGÉRET TELJESÜLÉSÉHEZ

„Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké.” (Jn 8,51) – Jézus ígérétevel szembesülve számos kérdés megfogalmazódik bennünk, onnan kezdve, hogy ki ígérhet ilyen hatalmas és hihetetlennek látszó dolgot, odáig, hogy mentesülhet-e bárki is a halál törvénye alól? Ilyen kérdésekre keresi a válaszokat ez a rövid kiadvány, amely e különös ígéret valódi tartalmát, jelentését szeretné jobban megvilágítani! – a 200 Ft

KORSZAKOK NYOMÁBAN

Ellen White művének 1911-ben napvilágot látott változata második kiadását a White-alapba befolyt testvéri adományokból jelentettük meg tavaly ősszel.

A szép kivitelű és rendkívül fontos tartalmú kiadvány ennek köszönhetően kedvező áron szerezhető be, ára a gyűlekezetek számára – 2000 Ft

20 % KEDVEZMÉNY A HETEDIK KIADÓ KÖNYVEIRE hetedik kiadó

A boszorkányok órája (Jó-e, ha a gyerek Harry Pottert olvas?) ■ 900 Ft

Hollywoodtól az óvodáig (Homoszexuális propaganda kontra vallásszabadság) ■ 800 Ft

Imádat Sátán trónjánál (Stephen Bohr) ■ 1600 Ft

Tündöklő vétkekről és az átokká lett Krisztusról (Luther a Galata-levélről) ■ 2360 Ft

A skóciai reformáció története (John Knox) ■ 2600 Ft

Testvérünk lett (Jean Zürcher) ■ 3600 Ft

Kőbe vagy szívbe? (Skip MacCarty) ■ 2800 Ft

Bámulatosan rendezett sáskamenet

(Példabeszédek könyve 30,27)

Kedves Gyerekek! Lapunk előző számában az elmés mormotákról olvashattatok. Most folytatom a bölcs állatok bemutatását (Péld 30,24–28), a sáskák következnek. A következőket olvassuk róluk: „*Királyuk nincs a sáskáknak, mindazáltal mindnyájan szép renddel mennek ki.*” (Péld 30,27)

A világon körülbelül 11 000 sáskafajt ismernek, Magyarországon ezek közül több mint ötven fajuk él. Néhányuk különösen érdekes. A fent idézett igeversben megfogalmazott jellemzés elsősorban a vándorsáskákra vonatkozik (ezek is többfélék lehetnek: sivatagi vándorsáska, közönséges vándorsáska, amerikai vándorsáska stb.). A sivatagi vándorsáska hatalmas rajokba képes összeállni, és így együtt mozogni. Ezek több millió egyedből állhatnak, és több ezer kilométert is megtehetnek együtt.

Az igevers szerint ezek az állatok azért elmésnek, mert király, vezér, uralkodó nélkül is rend-

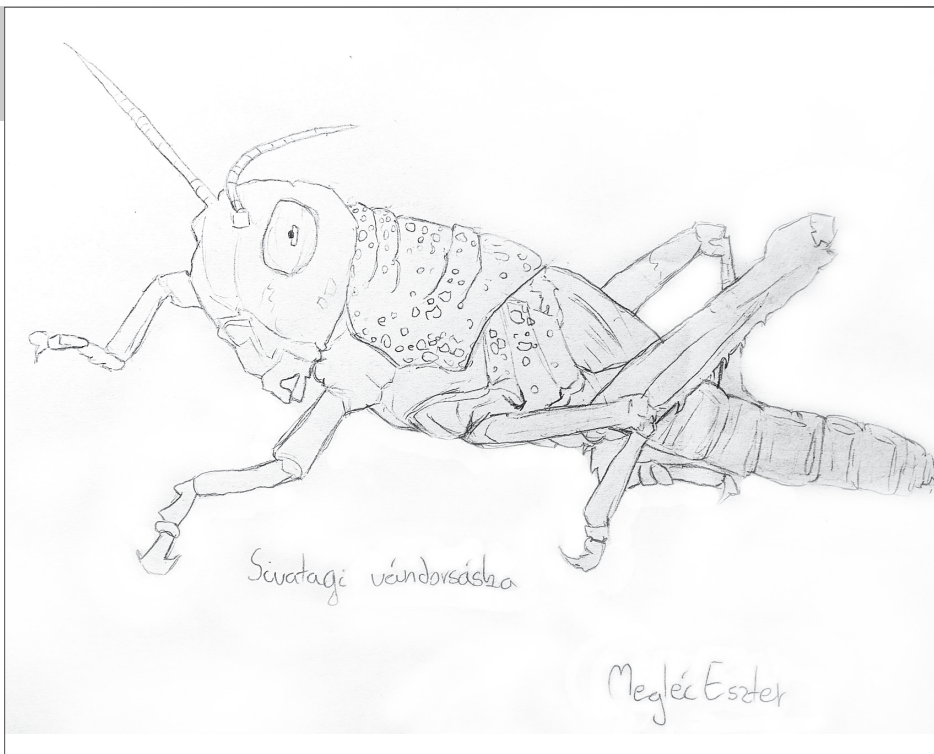
ben menetelnek. Nem rendelkeznek olyan vezetővel, mint például a méheknél a méhkas királynője, mégis rendkívül összehangoltan mozognak. Fegyelem, törvényszerű rend, egység nyilatkozik meg soraikban. A rajzás során szinte egy testként működnek, mintha egy láthatatlan vezér irányítaná őket. Most nézzük meg együtt, hogyan is vólnak ki „szép renddel”!

Szinte egyedülálló az a képességük, hogy nagy csoportban is képesek rendezetten mozogni. Az egyes sáskák szomszédaik mozgását figyelik, és ehhez igazítják sajátjukat. Nagyon jó a látásuk: a fejüket 180 fokban el tudják forgatni, így a mozgásukat képesek nagyon jól összehangolni. Követik a közelükben levő egyedeket, megfelelő távolságot tartanak (nem túl közel, nem túl messze vannak egymástól), és sebességüket a csoporthoz igazítják. Így jön létre az, hogy szinte egy hadtestként haladnak.

Folyamatosan alkalmazkodnak egymáshoz, nem csak egyszer-egyszer. Látás, tapintás, magukból kibocsátott illatanyagok (feromonoknak nevezik ezeket) által jól kommunikálnak egymással. Jelzik egymás felé, hol van táplálék, merről lehet veszélyre számítani. Bár ezeket a kis állatkákat a létfenntartás (a táplálék megszerzése, a veszély elhárítása stb.) tömöríti egységbe, nem valami nemes cél kövácsolja össze őket, mégis, a közöttük megnyilatkozó szervezetség őriz egy kicsit abból a rendből, amit Isten eredetileg teremtett.

A teremtett dolgokban mindenhol rendet és szervezetséget lehet tapasztalni. Amikor az ember utat nyitott a bűnnek világunkban, ez a rend felborult az ember szívében és a természet világában is. Azóta az ember önző, csak magára szeret figyelni. Ebbe az irányba vonzza a természete. Ti is észrevettétek már, hogy sokszor már csak azt nézitek, mi a jó nektek, megfeledezve másokról? Azt is megfigyeltétek, hogy mennyire felborult a rend a természet világában? Hallotok földrengésekről, árvizekről, sok másról. De Isten nem hagyta magára az embert, rendet szeretne teremteni a szívében, ki szeretné gyógyítani önzéséből, és szeretetre kívánja nevelni őt. Akik elfogadják ezt a nevelést, új teremtéssé válhatnak, és örökösei, polgárai lehetnek egy újjáteremtett, rendezett világnak, mert Isten a természetben helyre fogja állítani a rendet. „Mindent újjá teszek” – ígéri, és ehhez hozzáteszi: „*e beszédek megbízhatóak és igazak*” (Jel 21,5).

Isten szomorú volt, amikor választott népe, Izráel emberi vezetőt kért, mert ebben is más népekhez akart hasonlítani (1Sám 8,7; 10,19). Az élet sokszor igazolja, hogy bizony egy-egy ilyen

vezetővel is viszálykodás és rendezetlenség uralkodhat az emberek között. Az emberi vezető mellett is megnyilatkozhat szervezetlenség. Ugyanakkor király és uralkodó nélkül is lehet összehangoltság, jó együttműködés azok között, akik a Teremtőt fogadják el vezetőjüként. Ezáltal ők is katonacsapatként, egy „testként” tudnak „mozogni”. Ha Krisztust fogadjátok el Uratoknak, Vezetőtöknek, ti is tagjaivá váltok annak a „testnek”, amelynek Jézus a feje (Ef 4,15–16).

A sáskák rendezettsége és szervezetsége nem közülük való vezetőn alapszik. Közös céljaik és együttműködésük közvetlen vezetés nélkül is összehangoltságot és rendet eredményez.

Ha Jézus vezet benneteket, akkor azok a célok lesznek fontosak számotokra, amelyek a Teremtőtől származnak, és mindazoknak, akiknek ugyanaz a Vezetőjük, hasonló céljaik lesznek. Így közös célok mozgathatnak majd benneteket. Csúpan emberi törvények mellett el lehet tévedni, Isten törvényével viszont célba lehet érni.

Mire tanít hát minket ezeknek az apró állatkáknak a „bölcssége”? Bölcs átgondolásra ösztönöz, és arra, hogy Teremtőnket, Megváltónkat válasszuk vezetőnknek. Ő rendet és összehangoltságot teremt azok között, akik Őt választják!

Megléc Mária

Morva Kálmánra emlékezve

(1939. július 9. – 2025. február 28.)

„Mert tudom, kinek hittem, és bizonyos vagyok benne, hogy Ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni ama napra.” (2Tim 1,12)

Kálmán testvérünk, akit mindannyian Kálmán bácsinak szólítottunk, Batén, Kaposvártól nem messze, a Kapos-völgy szívében fekvő, mintegy 700 lelket számláló településen látta meg a napvilágot, 1939 nyarán. Szülei gazdálkodók voltak. Nem voltak gazdagok, de a mindennapi betevő falatjuk mindig megvolt, sőt évente még egy pár cipőre és egy rend ruhára is tellett Kálmánnak és a kisöccsének. Csodálatos dolog volt ez az akkori, világháborús körülmények között és az utána következő ínséges időkben.

Kálmán bácsi, saját bevallása szerint „vásott kölyökként”, nem egyszer került közelebbi kapcsolatba a tanító bácsi vonalzójával. Az általános iskola elvégzése után hamarosan munkába állt. Jó érzéke volt a gépekhez, a finom műszerekhez. A kaposvári postánál telefonszerelőként, majd hálózatkarbantartóként dolgozott. Munkáját nagyon szerette, még tovább is képezte magát. Jó kapcsolatot alakított ki a munkatársaival. A nehéz munka ellenére az ő életében nem lépett fel sem a stressz, sem a kiegész, estére kelve jólesően elfáradt. A munkatársak többségével jó baráti kapcsolatot ápolt, gyakran együtt ünnepelték a családi ünnepeket is. Nagyon szeretett autót vezetni, még húszéves kora előtt megszerezte a jogosítványt, és mindent tudott az autókról, a motorokról. Több mint hatvanöt éven keresztül bal-esetmentesen vezetett.

Testvérünk mellé a Jóisten Heizler Ágota személyében küldött egy hozzáillő segítőtársat, aki vel Kercseligeten, 1963. február 5-én kötötte össze az életét. Három gyermekük született, de elsőként világra jött kislányuk, Marika néhány hetes korában elhunyt. A mennyei Atya áldása-

ként a család gyarapodott még egy egészséges kislánnyal és egy kisfiúval is. Ők már felnőttek, és később három fiúunoka is érkezett a családba. A szomszédos településen, Nagyberkiben a saját kezükkel és családi segítséggel felépített házukba házasságkötésük után nem sokkal be is költözhetek. Rengeteg szép emléket őriznek a gyermekek is ezekből az időkből. Minden nyáron együtt nyaraltak, nem utaztak drága külföldi utakra, de az országot Gyulától Sopronig bejárták.

A betegségek sokáig elkerülték testvérünket. Amíg aktívan dolgozott, nem sok napot töltött táppénzen. Korán nyugdíjazták, ami nagyon megviselte. Nem volt könnyű megtanulni, hogy az örökmozgó életet hogyan cserélje le a nyugalmasabb otthonlétre. Ez idő tájt jelentkezett az első komolyabb betegsége, súlyos szívritmuszavar formájában. Emiatt néhány alkalommal kórházi kezelésre is szorult. Fia nem sokkal korábban tért meg, a Hit Gyülekezetének tagja lett. Ő beszélt testvérünknek először Jézusról, a hitéletéről, és a kórházi ágyánál olvasott is fel édesapjának Isten Igéjéből. Az ő hatására kezdte el Kálmán bácsi a feleségével együtt olvasni a Bibliát.

Egy alkalommal, amikor újra kórházba került a szívritmuszavara miatt, egy rendkívüli tapasztalatot is átélt. Szív működését az orvosok az akkor ismeretes gyógy módokkal nem tudták helyreállítani, így egy eléggé kockázatos eljárás mellett döntöttek: rendellenesen működő szívét leállítják, majd újraindítják. Ő érthetően félt ettől a beavatkozástól, amit az orvosok egy délutáni időpontra terveztek. Testvérünk elkezdett Istenhez fohászkodni (akiben korábban nem is nagyon hitt), hogy ha tényleg létezik, akkor most segítsen rajta. Ha délig helyreáll a szív működése, mondta, akkor kezébe helyezi az életét. Pontosan déli tízenként órákor nyílt a betegszoba ajtaja, és egy nővér jött be megnézni, mit mutatnak a műszerek a beteg állapotáról. Meglepett arccal azonnal kisietett a kórteremből, és kisvártatva egy orvossal tért vissza. Mind a ketten örömmel, de kissé hitetlenkedve látták a monitoron, hogy Kálmán bá-

csi szíve teljesen jól működik. A tervezett beavatkozásra így nem került sor.

Ennek a megtapasztalt isteni szabadításnak a hatására kezdte el látogatni Kálmán testvérünk a Hit Gyülekezete alkalmait. Így indult el az Isten-keresés, a hitben járás útján, de akkor még nem sejtette, hogy ez még nem a végleges állomás. Kálmán bácsi életét megváltoztatta ez a kórházban átélt tapasztalat. A Jézussal való találkozás segített betegségtudatának feldolgozásában, megértette, hogy ez egyben lehetőség is arra, hogy feleségével nyugdíjasként egy csendesebb, boldogabb életet tudjanak élni. Nagyon jó házasságban éltek, a viták és a nézeteltérések soha nem tudták megrendíteni az egymás iránt érzett szeretetüket. Egyformán gondolkodtak, közös döntéseket hoztak. Ők ketten egy szív, egy lélek voltak. Szereték a gazdaságot, amit létrehoztak, nagy örömmel dolgoztak benne.

Egy kis idő múltával Kálmán bácsi figyelmét felkeltette Reisinger János *Látók, szóljatok!* című,

televízióban látott bibliai sorozata. Az előadások és a Szentírás naponkénti tanulmányozása tovább vezette a hit, a megtérés és a személyes Isten-keresés útján. Nem sokkal később csatlakozott a Keresztény Advent Közösség kaposvári gyülekezetéhez. Hitét felnőttkeresztséggel pecsételte meg. Egervári Oszkár merítette be Kálmánt és feleségét, Ágit is Budapesten, 2003. február 25-én. Reggel otthonról még csak házastársakként indultak el, estére már hittestvérekként lépték át házuk küszöbét. Nagyon szerettek megpihenni, elcsendesedni szombatnaponként. A hét hetedik napjára egész héten készültek, esténként, munka után együtt olvasták a Bibliát és beszéltek át a szombatiskolai tanulmány kérdéseit.

Felesége 2023. decemberében csendesen elaludt. Kálmán bácsit megviselte szeretett társa elvesztése. Kiderült, hogy egy daganatos betegség is megtámadta testvérünk egészségét. Kezelésekre is járt, a kórházba is újra bekerült, de amikor lehetősége volt, szombatonként részt vett az isten-

BÚCSÚZUNK

tiszteleteken. Az átélt fáj-
dalmas veszteségek megkí-
nozták ugyan, de a hite ezek
hatására tovább növekedett,
erősödött. Ahogy egészségi
állapota romlott, egyre több
időt töltött a szobájában, ke-
zében a Bibliájával. Az utol-
só nyáron, önhibáján kívül,
súlyos balesetet is szenved-
ett. Az autója totálkárosra
törött, ám testvérünket sér-
tetlenül, egy karcolás nél-
kül szabadították ki a tűzol-
tók az autóból. Ez az újabb
eset tovább mélyítette hitét.
A betegség ugyan a testét
megkínozta, és a halál nem jött könnyen, előtte
azonban teljes és boldog életet élhetett.

Lánya szavait felidézve: „Sosem volt gazdag,
mégis mindig mindene megvolt, ami fontos az
életben. Élete sosem volt céltalan, és nem lett ér-
telmetlen.”

Családja támogatására, segítségére mindig szá-
míthatott, az utolsó pillanatig otthonában ápol-
ták, odaadóan, hűséges szeretettel. 2025. február
28-án családi házukban végleg elaludt, beteg,
fáradt szíve megpihent. Hamvait 2025. március
24-én helyezték el a kercseligeti temető kertben.

A búcsúztatását megelőző napokban kellemet-
lenre fordult az időjárás, viharok és tartós esőzés
jellemmezte azokat a napokat. Az előrejelzés sze-

rint a temetés idejére sem lehetett jobb időt vár-
ni. Az isteni gondviselés azonban, amely mindent
kézben tart, gondoskodott arról, hogy Kálmán
testvérünk temetése zavartalanul megtörténhes-
sen. Elállt az eső, a zord, fekete felhők is elhúzó-
dtak annyira, hogy kisüthetett a nap.

*„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg
mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert
megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cseleked-
teik követik őket.” (Jel 14,13)*

A feltámadás reményében búcsúzunk szeretett
testvérünkől.

*A kaposvári gyülekezet nevében:
Harmati Gyöngyi*

Kürtszó – Negyedévenkénti gyülekezeti folyóirat

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja a Bibliaiskolák Közössége
Felelős kiadó: a Keresztény Advent Közösség elnöke, valamint a Bibliaiskolák Közössége elnöke

Szerkesztőbizottság: Buda Júlia, Fodor Albert, Udvarhelyi Valéria, Vankó Zsuzsa

Elérhetőségeink: www.kerak.hu/dokumentumtar; e-mail: kurtszo@kurtszo.hu

A kiadó elérhetőségei: 1181 Budapest, Reviczky Gy. u. 46.

Tel. 06-1/267-3947, 06-20/379-6020; www.bikkiado.hu; e-mail: info@bikkiado.hu

ISSN 2732-0499

Kerecsényi Zoltán • Március idusa
(Marokvers)

Ha kisétálok a kertvégbe,
most szépet kapok izibe.
Bokrok alatt és fák felett
színesedik a természet.
Zöldül a mező, virul az ég,
mosolygott az ibolyakék.
Március idusa hamar elért.

(2025. március 11.)